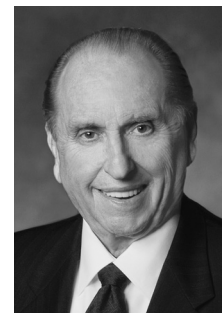

Prezidents Tomass S. Monsons

„Kā Es jūs esmu mīlējis”

Pirms vairākiem gadiem kāds mans draugs, kuru sauc Lūiss, pastāstīja man par savu lēnprātīgo, kluso māti. Kad viņa nomira, viņa neatstāja saviem dēliem un meitām daudz mantas, bet drīzāk bagātīgu priekšzīmes, uzpurēšanās un paklausības mantojumu.

Pēc visām atvadu runām un skumjā ceļa mērošanas līdz kapsētai, pieaugušie ģimenes locekļi izšķiroja mātes atstāto, trūcīgo mantību. Lūiss tajā atrada zīmīti un atslēgu. Zīmītē bija rakstīts: „Guļamistabas stūrī, manas kumodes apakšējā atvilktnē, ir maza lādīte. Tajā ir manas sirds bagātības. Ar šo atslēgu var atvērt lādīti.”

Visi vēlējās uzzināt, kam viņu mātei bija pietiekami liela vērtība, lai to glabātu aiz atslēgas.

Lādīte tika izņemta no atvilktnes un uzmanīgi atslēgta. Kad Lūiss un citi apskatīja lādītes saturu, viņi atrada katra bērna individuālo fotogrāfiju ar bērna vārdu un dzimšanas datumu. Lūiss tad izvilka pašdarinātu Valentīndienas mīlestības vēstulīti. Primitīvā, bērnišķīgā rokrakstā, ko viņš atpazīna kā savu, viņš izlasīja vārdus, ko bija uzrakstījis pirms 60 gadiem: „Mīļā mamma, es tevi mīlu.”

Sirdis atmaiga, balsis pieklusā, un acis sariesās asaras. Mātes dārgums bija viņas mūžīgā ģimene. Tās spēks balstījās uz pamatu pamata — „es tevi mīlu”.

Mūsdienu pasaulē šis mīlestības pamatu pamats visvairāk ir vajadzīgs mājās un ģimenē. Un vislabāk šī pamata priekšzīmei vajadzētu būt redzamai pēdējo dienu svēto mājās, kas ir uzsvērušas mīlestību savas ģimenes dzīvē.

Tiem no mums, kas esam uzņēmušies būt par Glābēja Jēzus Kristus mācekļiem, Viņš ir devis šo tālejošo norādījumu:

„Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis, lai arī jūs tāpat cits citu mīlētu.

No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.”¹

Lai ievērotu bausli — mīlēt citam citu, mums jāizturas citam pret citu ar līdzjūtību un cieņu, izrādot savu mīlestību ikdienišķā rīcībā. No mīlestības nāk laipns vārds, pacietīga atbilde, nesavtīga rīcība, saprotoša auss, piedodoša sirds. Mūsu saskarsmē ar līdzcilvēkiem šāda un vēl cita līdzīga rīcība palīdz izrādīt mīlestību, kas mājā mūsu sirdī.

Prezidents Gordons B. Hinklijs (1910–2008) piebilda: „Mīlestība . . . ir zelta pods varavīksnes galā. Tomēr tā ir kas vairāk par varavīksnes galu. Mīlestība ir arī tās sākumā, un no tās izstāro skaistums, kas stiepjas pāri debesīm vētrainā dienā. Mīlestība ir drošība, pēc kuras raud mazi bērni, tā ir jaunības dienu ilgas, līme, kas satur laulību, un smērviela, kas novērš postošu rīvēšanos mājās, tā dāvā mieru vecumdienās, tā ir cerības stars, kas spīd cauri nāvei. Cik gan bagāti ir tie, kas izbauda mīlestību savā saskarsmē ar ģimenes locekļiem, draugiem, Baznīcas locekļiem un kaimiņiem.”²

Mīlestība ir evaņģēlija pati būtība, viscēlākā dvēseles īpašība. Mīlestība ir zāles neveselām ģimenēm, kopienām un tautām. Mīlestība ir smaids, rokas mājiens, laipns vārds

un izteikts kompliments. Mīlestība ir uzpurēšanās, kalpošana un nesavtība.

Vīri, mīliet savas sievas. Izturieties pret viņu ar cieņu un atzinību. Māsas, mīliet savu vīrus. Izturieties pret viņu ar cieņu un sniedziet uzmundrinājumus.

Vecāki, mīliet savus bērnus. Lūdziet par viņiem, māciet viņus un lieciniet viņiem. Bērni, mīliet savus vecākus. Izrādiet viņiem cieņu, pateicību un paklausību.

Bez tīrās Kristus mīlestības, kā mūs pamāca Mormons, „[mēs] neesa[m] nekas”.³ Es lūdzu, lai mēs rīkotos saskaņā ar Mormona padomu, kas skan: „Lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai [mēs] varētu tikt piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvējis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, sekotāji; lai [mēs] varētu kļūt par Dieva dēliem; lai, kad Viņš parādīsies, mēs varētu būt līdzīgi Viņam.”⁴

ATSAUCES

1. Jāņa 13:34–35.

2. Gordon B. Hinckley, „And the Greatest of These Is Love”,

Ensign, 1984. g. marts, 3. lpp.

3. Moronija 7:46; skat. arī 44. pantu.

4. Moronija 7:48.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Prezidents Monsons māca mums, cik nozīmīgi ir izrādīt patiesu, kristīgu mīlestību, it īpaši savās mājās. Jūs varētu palūgt tiem, kurus apmeklējat, sapulcēties kopā kā ģimenei un pārrunāt to, kā viņi var izrādīt cits citam vairāk mīlestības. Jūs varētu mudināt viņus izvēlēties vienu no šīm idejām un izplānot, kā viņi kā ģimene varētu to īstenot. Piemēram, ģimenes locekļi katru nedēļu varētu censties piedāvāt slēptu kalpošanas darbiņu kādam ģimenes loceklim. Jūs varētu palūgt viņiem vēlāk apdomāt, kā centieni sava mērķa sasniegšanā vairoja mīlestību viņu mājās.

JAUNIEŠI

Lūgšana pēc miera

Sāra T.

Mani vecāki bieži apmeklēja sapulces pēc Baznīcas sanāksmēm, un es parasti pieskatīju savus trīs jaunākos brāļus un palīdzēju viņiem sagatavot pusdienas,

lai arī viņi bieži bija nesavaldīgi un izsalkuši. Parasti, ja viņi sāka ķīvēties, es varēju ātri atrisināt viņu sīko problēmu. Taču dažreiz, kad ķīviņš jau bija sācies, bija grūti viņus samierināt, tāpēc ka es kļuvu satraukta.

Kādu pēcpusdienu maniem brāļiem bija sevišķi grūti mierīgi sadzīvot. Es atklāju, ka mani pūliņi viņu samierināšanā visu vērsa tikai par sliktu, tāpēc ka es biju sarūgtināta. Tādēļ es gatavoju tikai pusdienas un pārstāju ar viņiem sarunāties. Visbeidzot es pateicu: „Es noskaitīšu lūgšanu. Vai mēs, lūdzu, varētu uz brīdi paklusēt?” Kad viņi nomierinājās, es lūdzu Dievu svētīt ēdienu. Pirms es noslēdzu lūgšanu, es piebildu: „Un, lūdzu, palīdzi mums būt par samierinātājiem.”

Sākumā likās, ka viņi to nedzirdēja un atkal sāka ķīvēties. Es biju sakaitināta, taču zināju, ka man bija jābūt tik mīlošai un mierīgai, cik vien spēju, tāpēc ka tikko biju lūgusi pēc miera. Pēc brīža es sajutos ļoti mierīga. Es paēdu, nebilstot ne vārda, un zēni galu galā pārstāja ķīvēties. Es atskārtu, ka miers, ko sajutu, bija atbilde uz vienkāršu lūgšanu. Es lūdzu, lai būtu par samierinātāju, un mans Debesu Tēvs palīdzēja man saglabāt mieru, kad es izjutu spēcīgu kārdinājumu — uzkleigt saviem brāļiem. Es zinu, ka Viņš patiesi var sniegt mums mieru.

Autore dzīvo Arizonas štatā, ASV.

BĒRNI

Patiess dārgums

Prezidents Monsons stāsta par kādu māti, kurai bija īpaša dārgumu lāde. Kad viņas bērni atvēra šo lādi, viņi atrada pašu fotogrāfijas. Mātes dārgums bija viņas ģimene!

Patiess dārgums nav zelts vai dārgakmeņi, — tie ir cilvēki, ko tu mīli. Ko tu mīli? Uzzīmējiet dārgumu lādi ar viņu attēlu vai viņu vārdiem šajā lādē.

© 2017 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Iespiests ASV. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/16. Tulkojuma apstiprinājums: 6/16. *First Presidency Message, February 2017* tulkojums. Latvian 97922 153

Kristus īstenotā Izpirkšana ir Dieva mīlestības pierādījums

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un meklējiet iedvesmu, lai zinātu, ar kurām vēstījuma daļām dalīties.

Ticība, ģimene, palīdzība

Sapratne par to, ka mūsu Debesu Tēvs atdeva Savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai mums būtu nemirstība un iespēja iemantot mūžīgo dzīvi, palīdz mums sajūst Dieva bezgalīgo un neaptveramo mīlestību pret mums. Arī mūsu Glābējs mūs mīl.

„Kas mūs šķirs no Kristus mīlestības? . . .

Tāpēc es esmu pārliecināts, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne varas, ne lietas esošās, ne nākamās, ne spēki,

ne augstumi, ne dziļumi, ne cita kāda radīta lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā!” (Romiešiem 8:35, 38–39).

Par Jēzus Kristus īstenoto Izpirkšanu elders D. Tods Kristofersons no Divpadsmit apustuļu kvoruma teica: „Glābēja ciešanas Ģetzemanē un Viņa agonija pie krusta atpestī mūs no grēka, apmierinot prasības,

kādas taisnībai ir pret mums. Viņš apžēlojas un piedod tiem, kas nožēlo grēkus. Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana dzēš arī tās parādsaitības, ko taisnība mums ir parādā, dziedinot mūs un kompensējot mums katras ciešanas, kuras mēs nepelnīti izciešam. „Lūk, Viņš izcieš sāpes par visiem cilvēkiem; jā, katras dzīvas radības sāpes, gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu, kuri pieder Ādama ģimenei” (2. Nefija 9:21; skat. arī Almas 7:11–12).”¹

Kristus mūs ir iezīmējis abu Savu roku plaukstās (Jesajas 49:16). Linda K. Bērtone, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, saka, „ka šai visaugstākajai mīlestības izpausmei vajadzētu likt katram no mums mesties ceļos pazemīgā lūgšanā, lai pateiktos savam Debesu Tēvam par to, ka Viņš mīlēja mūs pietiekami stipri, lai sūtītu Savu Vienpiedzimušo un pilnīgo Dēlu ciest par mūsu

grēkiem, mūsu sirdēstiem un visu, kas šķiet netaisnīgs mūsu personīgajā dzīvē”.²

Papildu Svēto Rakstu panti un informācija

Jāņa 3:16; 2. Nefija 2:6–7, 9;
reliefsociety.lds.org

ATSAUCES

1. Skat. D. Tods Kristofersons, „Izpirkšana” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2013. g. maijs, 110. lpp.
2. Skat. Linda K. Bērtone, „Vai ticība Jēzus Kristus Izpirkšanai ir ierakstīta mūsu sirdīs?” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2012. g. nov., 114. lpp.

Apdomājiet!

Kā mēs varam paust savu pateicību un mīlestību Dievam un Jēzum Kristum par mūsu Glābēja īstenotās Izpirkšanas dāvanu?